

at afskedige Sagsøgeren. Han har ikke turdet benægte Muligheden af, at han har talt med Kortermann om Sagsøgeren, men han vil i hvert Fald ikke have søgt at bevæge Kortermann til at afskedige Sagsøgeren. Sagsøgte har derhos erkendt, at han en Dag paa Arbejdspladsen ved Hvedholm har sagt til Formand Nielsen: „Naa, har De Victor i Arbejde, han har meldt mig for Dyrplageri“.

Efter det foreliggende maa det antages, at den i Sagen omhandlede Politianmeldelse, selv om den maatte være foretaget i god Tro, har været ugrundet. Selve den Omstændighed, at Sagsøgte har talt med Sagsøgerens Arbejdsgiver om Anmeldelsen og i Forbindelse dermed har udtrykt sin Misfornøjelse med hans Optræden, findes ikke at kunne paadrage Sagsøgte Bødeansvar i Medfør af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3, da det ikke er godtgjort, at Sagsøgte ved den af ham udviste Adfærd har tilsigtet økonomisk eller personlig Forfølgelse. Af samme Grund kan der ikke tilkomme Sagsøgeren Erstatningskrav mod Sagsøgte, hvorved i øvrigt bemærkes, at det ikke fremgaar af de foreliggende Oplysninger, at Sagsøgeren har haft økonomisk Tab af det passerede. Sagsøgte vil herefter være at frifinde for Sagsøgerens Tiltale, hvorhos Sagsøgeren vil have at betale Sagsøgte Sagens Omkostninger med et Beløb, der bestemmes til 50 Kr.

D o m afsagt 27. Maj 1930 af Københavns Byrets 2den Afdeling.

Aar 1930, den 23. Januar, Kl. 10 Formiddag, blev Retten sat paa Domhuset i København af Byretsdommer Hoppe.

Der foretoges Sag Nr. 6200/1929.

Det Offentlige

mod

*Tiltalte, Formand for de samvirkende Kulhandlerforeninger for København og Omegn
Grosserer Niels Hansen (St. Kongensgade Nr. 90, 3. Sal)*

angaaende Overtrædelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3.

Ifølge Københavns Politis Anklageskrift af 9. December 1929, saaledes som det mundtligt til Retsbogen er ændret af Politiet, tiltales under denne Sag Grosserer Niels Hansen, boende Store Kongensgade Nr. 90, 3die Sal, for Overtrædelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3 i Anledning af, at han som Formand for „De samvirkende Kulhandlerforeninger for København og Omegn“ ved uberettiget Eksklusion og ved Boykotning paa uberettiget Maade har begrænset Grosserer M. A. Andersens frie Adgang til Erhverv.

Det fremgaar af Sagens Oplysninger, at Grosserer Abraham Andersen som personlig ansvarlig Indehaver med en Slægtning som Kommanditist under Firmanavnet „Importkompagniet“ har drevet Handel med Optændingsbrænde, Kul og Koks og siden Foraaret 1929 tillige Briketter. Brænde og Briketter importerede han selv, men Kul og Koks købte han som Regel hos Importører, efterhaanden som han selv modtog Bestillinger. Han har haft Grossererborgerskab og har i nogle Aar været Medlem af den i Anklageskriftet nævnte Kulhandlerforening.

I Sommeren 1929 var han med til at stifte et Aktieselskab, „Hovedstadens Kulimport“, hvis Formaal er at drive Handel med Kul, Koks og Cinders. Han ejede en Fjerdedel af dette Selskabs Aktier, medens Resten i alt væsentligt er samlet paa en enkelt Haand, og han blev Direktør for Selskabet. Dette havde et nøje Samarbejde med „Importkompagniet“, idet de to Virksomheder til en vis Grad delte Forretningerne mellem sig, saaledes at „Importkompagniet“ særlig skulde beskæftige sig med Handel med Brænde og Briketter og „Hovedstadens Kulimport“ med Handel med Kul og Koks. Indgik der Ordre paa sidstnævnte Varer til „Importkompagniet“, blev Ordrene effek-